

ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ-ΘΡΑΚΗΣ
Ημερομηνία: 21/4/22
Α.Θ. Πρωτ.: 6229

ΑΠΟΦΑΣΗ 16053/2021

(γενικός αριθμός κατάθεσης αγωγής: 3012/17-02-2020)

(ειδικός αριθμός κατάθεσης αγωγής : 2515/17-02-2020)

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Παρασκευή Φωστηρίδου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Πηνελόπη Κεχαγιόγλου, Πρωτοδίκη – Εισηγήτρια, Αικατερίνη Κεραμιδά, Πρωτοδίκη και τη Γραμματέα Ελένη Παπαγεωργοπούλου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 19 Φεβρουαρίου 2021, για να δικάσει τη με αριθμό κατάθεσης 3012/2515/17-02-2020 αγωγή με αντικείμενο την αναγνώριση κυριότητας και διόρθωσης της πρώτης κτηματολογικής εγγραφής μεταξύ

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομικών, κάτοικο Αθηνών οδός Ακαδημίας αριθμ. 68 και Χ. Τρικούπη (Κατάστημα Κεντρικής Υπηρεσίας Ν.Σ.Κ.) με ΑΦΜ 090165560, για το οποίο προκατέθεσε εμπρόθεσμα προτάσεις η δικαστική πληρεξούσια του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Βαλέρια Καραλή -

Κατσούλα (Α.Μ. Ν.Σ.Κ. 481), που δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο.

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ : Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία «Ταμείο Εθνικής Άμυνας» (ΤΕΘΑ) που εδρεύει στην Αθήνα Θαλού και Πιπτακού 10, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομικών, για το οποίο προκατέθεσε εμπρόθεσμα προτάσεις η δικαστική πληρεξούσια του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Χρυσούλα Χαμπίπη, που δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο.

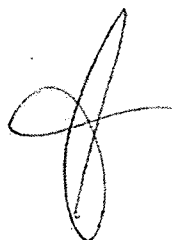
ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ δημόσια συζήτηση της υπόθεσης, η οποία ορίστηκε, δυνάμει της από 07-12-2020 πράξης ορισμού δικαστή και δικασίμου της Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως αναφέρεται παραπάνω.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 2664/1998, όπως ισχύει, προβλέπεται ότι «α) Σε περίπτωση ανακριβούς πρώτης εγγραφής μπορεί να ζητηθεί, με αγωγή ενώπιον του αρμόδιου καθ' ύλην και κατά τόπον Πρωτοδικείου, η αναγνώριση του δικαιώματος που προσβάλλεται με την ανακριβή εγγραφή και η διόρθωση, ολικά ή μερικά, της πρώτης εγγραφής. Η αγωγή (αναγνωριστική ή διεκδικητική) ασκείται από όποιον έχει

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η
ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

έννομο συμφέρον μέσα σε αποκλειστική προθεσμία επτά (7) ετών
β) Για τις περιοχές που κηρύχθηκαν υπό κτηματογράφηση πριν τη δημοσίευση και έναρξη ισχύος του ν. 3481/2006 (Α' 162), η αποκλειστική προθεσμία της περίπτωσης α' της παραγράφου αυτής είναι δεκατέσσερα (14) έτη. γ) Η αποκλειστική προθεσμία για την άσκηση της αγωγής των περιπτώσεων α' και β' αρχίζει από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, που προβλέπει το άρθρο 1 παράγραφος 3. Η αγωγή απευθύνεται κατά του αναγραφόμενου ως δικαιούχου του δικαιώματος στο οποίο αφορά η πρώτη εγγραφή ή κατά των καθολικών του διαδόχων. Σε περίπτωση ειδικής διαδοχής στο δικαίωμα στο οποίο αφορά η πρώτη εγγραφή, η αγωγή πρέπει να στραφεί τόσο κατά του φερόμενου με την πρώτη εγγραφή ως δικαιούχου ή των καθολικών του διαδόχων, όσο και κατά των ειδικών διαδόχων αυτού», ώστε στην περίπτωση αυτή (σε αντίθεση με τα γενικά ισχύοντα, κατά τα οποία επειδή η κυριότητα είναι διαιρετό δικαίωμα η ομοδικία που συνδέει τους εναγόμενους σε αγωγή για την προστασία της είναι απλή) δημιουργείται εκ του νόμου σχέση αναγκαστικής ομοδικίας (άρθρο 76παρ.1περ.γΚΠολΔ) μεταξύ των εναγομένων -καθολικών και ειδικών διαδόχων, διότι προβλέπεται η υποχρεωτική κοινή παθητική νομιμοποίηση τους και επιπλέον δε νοείται έκδοση

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η
ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

αντιφατικών αποφάσεων αναφορικά με τη διόρθωση κτηματολογικής εγγραφής (ΑΠ 774/2016 ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, ΑΠ 241/2015 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 2048/2009 Χρ/δ 2010.700, ΕφΑθ 753/2012 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΕφΠατρ 226/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΘεσ 1067/2010 Αρμ 2011.600, Μαγουλά Γ. Κτηματολογικές Εγγραφές, Η διόρθωση των πρώτων ανακριβών εγγραφών, Δ' έκδοση, σελ.37-40).Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 6παρ.3ε του ν.2664/1998 που προστέθηκε με το ν.4164/2013 (άρθρο 2 παρ.4), προβλέπεται ότι «Για τη συζήτηση ενώπιον δικαστηρίου αγωγών και αιτήσεων, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 και στην παρούσα παράγραφο, προσκομίζεται, με ποινή απαραδέκτου, αντίγραφο κτηματολογικού φύλλου και απόσπασμα κτηματολογικού διαγράμματος του ακινήτου στο οποίο αφορά η διόρθωση. Σε περίπτωση που το αίτημα της αγωγής ή της αίτησης διόρθωσης αφορά σε αλλαγές και στα κτηματολογικά διαγράμματα, κατά τη συζήτηση της αγωγής ή της αίτησης και με ποινή απαραδέκτου, αντί του αποσπάσματος του κτηματολογικού διαγράμματος προσκομίζεται τοπογραφικό διάγραμμα γεωμετρικών μεταβολών, στο οποίο αποτυπώνεται η όποια γεωμετρική μεταβολή επέρχεται με την αιτούμενη διόρθωση. Στην τελευταία περίπτωση προσκομίζεται, με ποινή απαραδέκτου, και η εισήγηση του Κτηματολογικού Γραφείου ή, εάν αυτό δεν έχει συσταθεί και το υφιστάμενο Υποθηκοφυλακείο

εξακολουθεί να λειτουργεί μεταβατικά ως Κτηματολογικό Γραφείο, της εταιρείας «ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», όπως αυτή μετονομάζεται, για τη συνδρομή των τεχνικών προϋποθέσεων της απεικόνισης της γεωμετρικής μεταβολής που επέρχεται με την αιτούμενη διόρθωση στα κτηματολογικά διαγράμματα».

Με την υπό κρίση με αριθμό κατάθεσης 3012/2515/17-02-2020 αγωγή, το ενάγον Ελληνικό Δημόσιο εκθέτει ότι είναι αποκλειστικός κύριος του περιγραφόμενου στην αγωγή ακινήτου, εκτάσεως 638.831,00 τ.μ. που βρίσκεται στην Δημοτική Κοινότητα Πολίχνης του Δήμου Παύλου Μελά Νομού Θεσσαλονίκης και αποτελεί το πρώην «Στρατόπεδο Καρατάσου». Ότι το ακίνητο αυτό αποτελεί τμήμα του με Α.Κ. 11978 ανταλλάξιμου κτήματος, το οποίο σύμφωνα με τον από 21-12-1938 πίνακα περιγραφής που τηρείται στο κτηματολόγιο της Ανταλλάξιμης περιουσίας, σε συνδυασμό με το απόσπασμα κτηματολογικού διαγράμματος της Οριστικής Διανομής του Αγροκτήματος Πολίχνης έτους 1931, έχει εμβαδόν 689.000 τ.μ., ταυτίζεται με το τεμάχιο 359 της ανωτέρω Οριστικής Διανομής, αποτυπώνεται δε στο ενσωματωμένο στην αγωγή με ημερομηνία 20-01-2020 τοπογραφικό διάγραμμα που έχει συνταχθεί σύμφωνα με το Ε.Γ.Σ.Α 1987 από τους υπαλλήλους της Κτηματικής Υπηρεσίας Θεσσαλονίκης Παρθένα Μοσχίδου, τοπογράφο μηχανικό, Κωνσταντίνο Κελεσίδη,

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η
ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΤΡΑΚ

f

τοπογράφο Ε ΤΕ/Α και Μαρία Μαυρίδου, μηχανικό έργων υποδομής Τ.Ε. Ότι το επίδικο, ως τμήμα του με Α.Κ. 11978 ανταλλάξιμου ακινήτου που με τη σειρά του αποτελεί τμήμα του ευρύτερου ανταλλάξιμου Αγροκτήματος «Λεμπέτ» (Ευκαρπίας), αποτελούσε κατά την απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης το έτος 1912 έκταση εξουσιαζόμενη από τους αναφερόμενους στην αγωγή μουσουλμάνους υπηκόους, παρέμεινε δε ως τέτοια μέχρι το έτος 1923 όταν έλαβε χώρα η ανταλλαγή των ελληνοτουρκικών πληθυσμών, οπότε και περιήλθε στην κυριότητά του ως ανταλλάξιμη περιουσία με πρωτότυπο τρόπο και δη δυνάμει των άρθρων 1,3,9,10,11 και 14 της από 30-01-1923 Σύμβασης της Λωζάννης περί ανταλλαγής των Ελληνοτουρκικών πληθυσμών, κυρωθείσας με το από 25-08-1923 ν.δ. (Α 238). Ότι κατά τη διαδικασία κτηματογράφησης της περιοχής το ενάγον υπέβαλε δήλωση ιδιοκτησίας για το ανωτέρω με Α.Κ. 11978 ανταλλάξιμο κτήμα, πλην όμως αυτό δεν αποτυπώθηκε ως ενιαίο ακίνητο αλλά χωρίστηκε σε 13 τμήματα εκ των οποίων το μεγαλύτερο (επίδικο) καταχωρίστηκε με εμβαδόν 638.831,00 τ.μ. στα κτηματολογικά βιβλία του Κτηματολογικού Γραφείου Νεάπολης με ΚΑΕΚ 19 101 23 01 041/0/0 και δικαιούχο κυριότητας το εναγόμενο με τίτλους κτήσης τις υπ' αριθμ. Σ11061/27-01-1968 (Δ' 18) και Σ7242/5210/02-08-1968 (Δ' 149) Κ.Υ.Α των Υπουργών Εθνικής Άμυνας και Οικονομικών. Ότι η ως άνω αρχική εγγραφή για το

φ

γεωτεμάχιο με ΚΑΕΚ 19 101 23 01 041/0/0 είναι ανακριβής και πρέπει να διορθωθεί, διότι κατά τον κρίσιμο χρόνο των πρώτων εγγραφών για τα ακίνητα, που βρίσκονται στην Πολίχνη Θεσσαλονίκης, στις 22-01-2015, αποκλειστικός κύριος του γεωτεμαχίου με ΚΑΕΚ 19 101 23 01 041/0/0, εμβαδού 638.831,00 τ.μ., ήταν το Ελληνικό Δημόσιο, με τίτλο κτήσης την από 30-01-1923 Σύμβαση της Λωζάννης περί ανταλλαγής των Ελληνοτουρκικών πληθυσμών, κυρωθείσας με το από 25-08-1923 ν.δ. (Α' 238). Με βάση το ιστορικό αυτό, ζητεί να αναγνωριστεί ότι είναι κύριος του επίδικου γεωτεμαχίου με ΚΑΕΚ 19 101 23 01 041/0/0, εμβαδού 638.831,00, να διαταχθεί η διόρθωση των πρώτων εγγραφών του Κτηματολογικού Γραφείου Νεάπολης, ώστε στο κτηματολογικό φύλλο, για το γεωτεμάχιο με ΚΑΕΚ 19 101 23 01 041/0/0, αντί της εσφαλμένης καταχώρισης του εναγομένου να καταχωριστεί αποκλειστικός κύριος αυτού το Ελληνικό Δημόσιο, με τίτλο κτήσης την από 30-01-1923 Σύμβαση της Λωζάννης περί ανταλλαγής των Ελληνοτουρκικών πληθυσμών, κυρωθείσας με το από 25-08-1923 ν.δ. (Α' 238) καθώς και να καταδικαστεί το εναγόμενο στα δικαστικά του έξοδα. Με αυτό το περιεχόμενο, η υπό κρίση αγωγή παραδεκτά και αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον (άρθρα 18, 29 ΚΠολΔ, άρθρο 6 παρ. 2 και 3 του ν. 2664/1998) εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, κατά την προκείμενη τακτική

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η
ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

[Signature]

διαδικασία (άρθρο 6 παρ. 2 και 6 παρ.3ββ του ν.2664/1998, όπως ισχύει). Επιπλέον, για το παραδεκτό της συζήτησης της υπό κρίση αγωγής προσκομίζονται τα υπ' αρ. πρωτ. 628/31-01-2020 αντίγραφο κτηματολογικού φύλλου και απόσπασμα κτηματολογικού διαγράμματος του ακινήτου με ΚΑΕΚ 19 101 23 01 041/0/0. Εξάλλου, συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις παραδεκτού της αγωγής και ειδικότερα: α) ασκήθηκε εμπρόθεσμα, εντός της προθεσμίας των επτά ετών του άρθρ. 6 παρ. 2 του Ν. 2664/1998, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το ν. 4361/2016, καθότι σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 1616/14-01-2015 (ΦΕΚ 130/Β'/22-01-2015) απόφαση του Δ.Σ. του Ο.Κ.Χ.Ε. ορίστηκε ως ημερομηνία έναρξης του Κτηματολογίου στην περιοχή της Πολίχνης Νομού Θεσσαλονίκης, όπου βρίσκεται το επίδικο η 22-01-2015, δηλαδή η περιοχή κηρύχθηκε σε κτηματογράφηση μετά την από 02-08-2006 έναρξη ισχύος του Ν.3481/2006 και β) αντίγραφό της έχει εγγραφεί εμπρόθεσμα στο κτηματολογικό φύλλο του ακινήτου με ΚΑΕΚ 19 101 23 01 041/0/0, εντός της προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών από την κατάθεσή της, την 20-02-2020 και με αριθμό καταχώρισης 1227 (βλ. το επικαλούμενο και προσκομιζόμενο υπ' αρ. πρωτ. 1227/20-02-2020 πιστοποιητικό καταχώρισης εγγραφτέας πράξης της Προϊσταμένης του Κτηματολογικού Γραφείου Νεάπολης). Περαιτέρω, η αγωγή είναι ορισμένη και νόμιμη, στηρίζεται δε στις

[Signature]

[Signature]

διατάξεις των άρθρων 6 παρ. 2 και παρ. 3 Ν 2664/1998, 70 και 176 ΚΠολΔ. Πρέπει, επομένως, η υπό κρίση αγωγή, να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

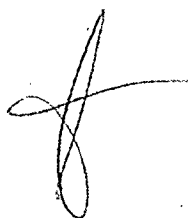
Το εναγόμενο Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία Ταμείο Εθνικής Άμυνας από την πλευρά του, αρνείται την αγωγή και ισχυρίζεται ότι κύριος του επίδικου γεωτεμαχίου με ΚΑΕΚ 19 101 23 01 041/0/0 είναι το ίδιο. Ειδικότερα εκθέτει ότι ήδη από το έτος 1917 εντός της επίδικης έκτασης υπήρχαν κτίρια η διάταξη των οποίων παραπέμπει σε στρατιωτικά κτίρια της Οθωμανικής περιόδου και συνεπώς αυτή ανήκε στο Οθωμανικό Δημόσιο και αποτελούσε στρατιωτικές εγκαταστάσεις. Μετά τη λήξη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου καταλήφθηκε από τον Ελληνικό στρατό και ονομάσθηκε «Κέντρο Ιππωνείας» σύμφωνα με το από 01-04-1918 Απόσπασμα της Ημερήσιας Διαταγής της αντίστοιχης Στρατιωτικής Μονάδας, ενώ το έτος 1925, δυνάμει του ν.δ. της 26^{ης}-08-1925 (ΦΕΚ 228/Α/1925), όπως αυτό συμπληρώθηκε με το με άρθρο 17 του ν.δ. της 22ας -04-1926 (ΦΕΚ 155/Α/1926) περιήλθε στην κυριότητα της «Αεροπορικής Άμυνας» και καταγράφηκε ως ΒΚ 294. Ακολούθως δυνάμει του άρθρου 4 του Ν 4407/1929 το επίδικο μεταβιβάσθηκε σε αυτό (εναγόμενο) ως στρατιωτική έκταση που υπάγονταν μέχρι τότε στην Αεροπορική Άμυνα και έκτοτε ο Ελληνικός στρατός το κατέχει αδιαλείπτως για

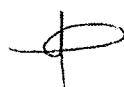
ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η
ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Π.Καζ

διάφορες στρατιωτικές χρήσεις (στρατωνισμός διαφόρων Μονάδων, χώρος ασκήσεων, πεδίο βολής κλπ.).

Από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που οι διάδικοι προσκομίζουν και επικαλούνται για κάποια από τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία παρακάτω, χωρίς όμως να παραλείπεται κανένα κατά την εκτίμηση της ουσίας της διαφοράς, λαμβανόμενα υπόψη είτε ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα, είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, καθώς και από την από 21-06-2007 τεχνική έκθεση του Δημήτριου Καρανταΐδη αγρονόμου τοπογράφου μηχανικού που προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, η οποία εκτιμάται ελεύθερα κατ' άρθρο 390 ΚΠολΔ, από τις άμεσες ή έμμεσες ομολογίες των διαδίκων (άρθρα 352 παρ. 2 και 261 ΚΠολΔ), όπου ειδικά και περιοριστικά αναφέρονται παρακάτω, καθώς και από τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο και χωρίς απόδειξη (άρθρο 336 αρ. 4 ΚΠολΔ) αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Το επίδικο ακίνητο είναι ένα γεωτεμάχιο εμβαδού 638.831 τ.μ., όπως αυτό εμφανίζεται στο από 21-01-2020 τοπογραφικό διάγραμμα που έχει συνταχθεί σύμφωνα με το Ε.Γ.Σ.Α. 1987 από την τοπογράφο μηχανικό Παρθένα Μοσχίδου, τον τοπογράφο ΤΕ/Α Κωνσταντίνο Κελεσίδη και την μηχανικό έργων υποδομής Τ.Ε. Μαρία Μαυρίδου, θεωρημένο από τον πολιτικό μηχανικό Θεολ. Αριστ. Τασούλα

Προϊστάμενο Διεύθυνσης της Κτηματικής Υπηρεσίας
Θεσσαλονίκης, υπό στοιχεία 2 -3- 4-21- 258- 257- 256- 255-
254- 253- 252- 48- 49- 50- 51- 52- 53- 251- 250- 249- 248- 247-
246- 245- 244'- 244- 243- 242- 241- 240- 239- 238- 237- 236- 235-
234- 233- 232- 231- 230- 229- 228- 227- 226- 225- 224- 223- 222-
221- 220- 219- 218- 160- 161- 162- 163- 217- 216- 215- 214- 213-
212- 211- 210- 209- 182- 183- 184- 185- 186- 187- 205- 204- 203-
202, κείται στην Δημοτική Κοινότητα Πολίχνης του Δήμου Παύλου
Μελά του Νομού Θεσσαλονίκης και αποτελεί το πρώην
«Στρατόπεδο Καρατάσου». Έχει δε καταχωρηθεί με ΚΑΕΚ 19 101
23 01 041/0/0 στα κτηματολογικά βιβλία του Κτηματολογικού
Γραφείου Νεάπολης. Αποτελεί τμήμα του ευρύτερου με αριθμό ΑΚ
11978 ανταλλάξιμου κτήματος, ενώ σύμφωνα με τον από 21-12-
1938 πίνακα περιγραφής του που τηρείται στο κτηματολόγιο της
ανταλλάξιμης περιουσίας σε συνδυασμό και με το απόσπασμα
οριστικής διανομής του Αγροκτήματος Πολίχνης έτους 1931 έχει
εμβαδόν 689 δεκαδικά στρέμματα και ταυτίζεται με το με αριθμό
359 τεμάχιο της Οριστικής Διανομής Αγροκτήματος Πολίχνης
έτους 1931. Περαιτέρω, δυνάμει των άρθρων 1, 3, 9, 10, 11 και 14
της με ημερομηνία 30 Ιανουαρίου 1923 Συνθήκης της Λωζάννης
περί ανταλλαγής των Ελληνοτουρκικών πληθυσμών, που
κυρώθηκε με το από 25-08-1923 ν.δ/γμα (Α' 238) και το άρθρο 1
της από 10 Ιουνίου 1930 συμβάσεως μεταξύ Ελλάδος και

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η
ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Τίχας

Τουρκίας περί οριστικής εκκαθάρισεως των ζητημάτων των προκυπτόντων εκ της εφαρμογής της Συνθήκης της Λωζάννης και της Συμφωνίας των Αθηνών σε σχέση με την ανταλλαγή των πληθυσμών, που κυρώθηκε με το ν. 4793/1930 (Α'226), σύμφωνα με τα οποία η κινητή και ακίνητη περιουσία των Ελλήνων υπηκόων μουσουλμανικού θρησκέυματος, που ήταν εγκατεστημένοι στην Ελλάδα και την εγκατέλειψαν από 28-10-1912 ή πρόκειται να την εγκαταλείψουν εξαιτίας της ανταλλαγής των πληθυσμών, το ΑΚ 11978 ανταλλάξιμο περιήλθε στην κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου κατά πρωτότυπο τρόπο και όχι ως διάδοχο του Οθωμανικού κράτους. Με την από 05-05-1925 σύμβαση «Περί διαχειρίσεως των εν Ελλάδι κτημάτων των ανταλλαγέντων μουσουλμάνων» το Ελληνικό Δημόσιο ανέθεσε την διαχείριση αυτού, όπως και ολόκληρης της παραπάνω ακίνητης περιουσίας, στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος (Ε.Τ.Ε.). Ακολουθως, με το από 15-05-1926 ν.δ/γμα (Α' 164/22-5-1926) μεταβίβασε την κυριότητα όλων των αγροτικών κτημάτων ανταλλαγέντων μουσουλμάνων στην Επιτροπή Αποκαταστάσεως Προσφύγων (Ε.Α.Π.), με εξαίρεση εκείνα στα οποία δεν είχαν ήδη εγκατασταθεί πρόσφυγες (όπως το ΑΚ 11978 ανταλλάξιμο ακίνητο, όπως θα εκτεθεί κατωτέρω). Προς υλοποίηση του παραπάνω διατάγματος και προς άρση των ζητημάτων και διαφορών που προέκυπταν κατά την εφαρμογή του, υπογράφηκε

[Signature]

[Signature]

μία σειρά πρωτοκόλλων ανάμεσα στους αντιπροσώπους της Ε.Α.Π. και της ΕΤΕ, Ιωάννη Καραμάνο (Γενικός Διευθυντής Εποικισμού Μακεδονίας) και Γεώργιο Τρακάκη (Επιθεωρητής της ΕΤΕ) αντίστοιχα, οι γενικές διατάξεις των οποίων περιέχονται στο από 03-09-1926 πρωτόκολλο που εγκρίθηκε από τον Υπουργό Γεωργίας και τον Υποδιοικητή της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος στις 24-9-1926. Σύμφωνα με αυτό «Εκ του αγροκτήματος Λεμπέτ συμφωνείται ότι παραμένουσιν εις την κυριότητα και διαχείρισιν της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος άπασαι αι παρά διαφόρων Στρατιωτικών Αρχών κατεχόμεναι εκτάσεις ως επίσης και τα εν αυτώ λατομεία μετά περιοχής εκτάσεως 100 στρεμμάτων δι έκαστον λατομείον, ων αι κατευθύνσεις θέλουσι καθορισθή επιτοπίως συμπράξει των υπηρεσιών Εποικισμού και Εθνικής Τραπέζης της Ελλάδος. Το υπόλοιπον μέρος του αγροκτήματος περιέρχεται εις την Ε.Α.Π.». Σε εκτέλεση του παραπάνω πρωτοκόλλου, συντάχθηκε το από 30-05-1927 πρωτόκολλο διαχωρισμού αγροτικών κτημάτων περιφέρειας Λεμπέτ ανάμεσα στους εκπροσώπους της ΕΤΕ και του Γραφείου Εποικισμού Θεσσαλονίκης, σύμφωνα με το οποίο παρέμεινε στην διαχείριση και κυριότητα της ΕΤΕ. «Η έκτασις 300 περίπου στρεμμάτων κατεχομένη υπό του Κέντρου Ιππωνείας νυν δε υπό των 50 & 59 Συγγμάτων του Γ' Σώματος Στρατού Θεσσαλονίκης...». Ακολούθως, με το από 20-07-1927 πρωτόκολλο του Κεντρικού

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η
ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Π. Χαλ

Γραφείου Ανταλλαγής το Ελληνικό Δημόσιο προέβη στην κατάληψη της ανωτέρω ανταλλάξιμης έκτασης των 300 περίπου στρεμμάτων, ενώ σύμφωνα με το περιεχόμενο του ανωτέρω πρωτοκόλλου πρόκειται για {«Έκτασις καλλιεργήσιμος και βοσκήσιμος, που ανήκει σε ανταλλαγέντα μουσουλμάνο, βρίσκεται στην τοποθεσία «Λεμπέτ», «έχει όρια ανατολικά υψώματα Λεμπέτ ή Ευκαρπίας, χείμαρρο και πέραν αυτού άμπελο Αργυριάδου, δυτικά αγρό Λεμπέτ, βόρεια υψώματα μεταξύ Λεμπέτ και Ευκαρπίας και νότια αγρό Λεμπέτ» ενώ κατά τον χρόνο της κατάληψης είχε μισθωθεί από τα 50ο και 59ο Συντάγματα Πεζικού του Γ' Σώματος Στρατού, και νωρίτερα κατεχόταν από το Κέντρο Ιππωνείας. Επιπλέον με την 93959/24-09-1928 απόφαση του Υπουργού Γεωργίας (Β' 79/3-10-1928), που εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 37 του τότε ισχύοντος Αγροτικού Νόμου, απαλλοτριώθηκε το Αγρόκτημα Ευκαρπίας (Λεμπέτ), οριζόμενο γύρωθεν ανατολικά με κτηματική περιοχή Γιαλατζίκ, νότια με κτηματική περιοχή Καραχουσε'ίν, δυτικά με κτηματική περιοχή Δαούτ Μπαλή και βόρεια με κτηματική περιοχή Α'ίβάτι και Λα'ί'νά, συνολικής έκτασης περίπου 13.000 στρεμμάτων, για την αποκατάσταση προσφύγων. Η κατ' άρθρο 65 του Αγροτικού Νόμου επιληφθείσα την εκδίκαση των υποθέσεων που αφορούσαν το παραπάνω Αγρόκτημα Επιτροπή Απαλλοτριώσεων Θεσσαλονίκης, με την υπ' αριθμ. 16/1929

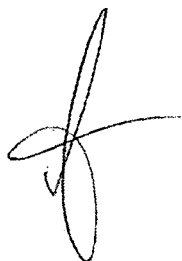
[Signature]

[Signature]

απόφασή της, αφού αποφάνθηκε ότι αρχικοί συνιδιοκτήτες του όλου Αγροκτήματος ήταν οι Χαβδύ [ή Χαβσύ] Χα'ίμή, Σουπέ Χανούμ, Γενημακά (ορφανό), Γιακώ Αρών Μαλλάχ, Νιαζήμ Βέη, Χαμή Χα'ιρή, Οσμάν Βέη, Μεμέτ Βέη, Φατμέ Χανούμ (θυγατέρα Δαούτ Βέη) και Σουλεϊμάν Βέη, οι οποίοι παρέμειναν συνιδιοκτήτες του μέχρι την ανταλλαγή των πληθυσμών (1923) καθώς και οι κληρονόμοι τους και ότι όλοι οι ανωτέρω, πλην του Γιακώ Μαλλάχ, ήταν ανταλλάξιμοι οθωμανοί, ακολούθως εξαίρεσε από την απαλλοτρίωση, χωρίς, όμως, να προηγηθεί καταμέτρηση ή αποτύπωση: α) υπέρ της Ε.Τ.Ε. (την οποία αναγνώρισε ως ιδιοκτήτρια) μεταξύ άλλων εκτάσεων και εκείνη των προαναφερθέντων 300 περίπου στρεμμάτων, με την παραδοχή ότι πρόκειται για έκταση η οποία, ως ανήκουσα στους ανωτέρω ανταλλάξιμους μουσουλμάνους, είχε αναγνωριστεί ότι περιήλθε στην Ε.Τ.Ε. δυνάμει του προαναφερθέντος από 15-05-1926 ν.δ/τος, του από 30-08-1926 πρωτοκόλλου Καραμάνου - Τρακάκη και του από 30-05-1927 πρωτοκόλλου διαχωρισμού, αφού ποτέ δεν είχε καταληφθεί από την Ε.Α.Π. ούτε είχαν εγκατασταθεί σε αυτήν πρόσφυγες, κάνοντας επιπλέον ρητή μνεία ότι πρόκειται για καλλιεργήσιμη έκταση που κατεχόταν από το Κέντρο Ιππωνείας, βρισκόταν στο νότιο μέρος του Αγροκτήματος Λεμπέτ και είχε γνωστά όρια, και β) υπέρ τρίτων, μη ανταλλαξίμων προσώπων (κληρονόμοι Γεωργίου Μπότσκαρη και Γιακώ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η
ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ
Τραγ

Μαλλάχ) τις αναφερόμενες σε αυτήν εκτάσεις γης, ενώ στη συνέχεια παραχώρησε στην Ε.Α.Π. την υπόλοιπη απαλλοτριωθείσα έκταση του Αγροκτήματος Λεμπέτ εκ 7.944 στρεμμάτων. Εν συνεχεία, με το από 07-04-1931 Πρωτόκολλο Διαχωρισμού του Απαλλοτριωθέντος Αγροκτήματος Ευκαρπίας της αρμόδιας Επιτροπής του άρθρου 79 του Αγροτικού Νόμου υλοποιήθηκε επί του εδάφους ο παραπάνω αποφασισθείς διαχωρισμός υπέρ της Ε.Τ.Ε. και τμήμα της κατεχόμενης από το Κέντρο Ιππωνείας έκτασης, η οποία, εντωμεταξύ, λόγω του προσδιορισμού των ορίων μεταξύ Ευκαρπίας και Πολίχνης, είχε ενσωματωθεί στο Αγρόκτημα Πολίχνης και είχε αποτυπωθεί στον επίσημο κτηματολογικό πίνακα και σχεδιάγραμμα αυτού με αριθμό αποτύπωσης τεμαχίου 166 και είδος εδάφους «Πεδίον Βολής», βρέθηκε κατά την γενόμενη καταμέτρηση να έχει εμβαδόν 513.569 στρέμματα. Την 11-01-1932 η έκταση αυτή παραδόθηκε με πρωτόκολλο από το Κεντρικό Γραφείο Ανταλλαγής στην Ε.Τ.Ε. υπό την ιδιότητά της ως διαχειρίστρια της ανταλλάξιμης περιουσίας, με την επισήμανση ότι πρόκειται για αγροτική έκταση που κατέχεται από το Κέντρο Ιππωνείας. Ωστόσο, είχε μεσολαβήσει η διενέργεια της Ο.Δ. του Αγροκτήματος Πολίχνης έτους 1931, κατά τις εργασίες της οποίας οριοθετήθηκε επακριβώς η κατεχόμενη από τις στρατιωτικές αρχές έκταση, που σύμφωνα με το ως άνω πρωτόκολλο Καραμάνου - Τρακάκη

παραμένει στην κυριότητα της ΕΤΕ. Η εν λόγω έκταση, μετά από επισταμένη καταμέτρησή της από ειδικό τοπογραφικό συνεργείο του Υπουργείου Γεωργίας, ανερχόταν σε 689 στρέμματα και καταχωρίστηκε στον οικείο κτηματολογικό πίνακα με αριθμό 359, είδος εδάφους «Πεδίον Βολής» και ιδιοκτήτη το Ελληνικό Δημόσιο. Λόγω δε της εσφαλμένης καταγραφής της έκτασης στο κτηματολόγιο της ανταλλάξιμης περιουσίας της ΕΤΕ εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 1211/236/01-11-1956 απόφαση της Τοπικής Ε.Δ.Α.Π. , με την οποία αυξήθηκε η έκταση του ΑΚ 11978 ανταλλάξιμου κτήματος σε 689 στρέμματα. Εξάλλου, με το υπ' αριθμ. 1108/21-12-1938 πρακτικό συνεδρίασης της Ε.Δ.Α.Π. εγκρίθηκε ο καθορισμός μισθωμάτων σε βάρος του Υπουργείου Στρατιωτικών ύψους 10.270 δρχ. ετησίως, αναδρομικά από 01-11-1924, με την αιτιολογία ότι το ΑΚ 11978 ανταλλάξιμο κτήμα κατεχόταν και χρησιμοποιούνταν ως Κέντρο Ιππωνείας και, ακολούθως, ως πεδίο ασκήσεων από το 50^ο και το 59^ο Συντάγματα Πεζικού. Το εναγόμενο Ν.Π.Δ.Δ. υποστηρίζει ότι το επίδικο ακίνητο αποτελεί δημόσιο κτήμα και περιήλθε στην κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου ως διαδόχου του Οθωμανικού Δημοσίου. Ειδικότερα ισχυρίζεται ότι ήδη από το έτος 1917 υφίσταντο εντός αυτού στρατιωτικές εγκαταστάσεις που κατείχε ο Οθωμανικός στρατός οι οποίες κατόπιν περιήλθαν στην κατοχή του Ελληνικού στρατού. Ότι δυνάμει του άρθρου 17 ν.δ. της 22-04-1926 (ΦΕΚ 155/Α/1926)

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Η
ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Τ. Χατζ

το επίδικο περιήλθε αρχικά στην κυριότητα της Αεροπορικής Άμυνας και καταγράφηκε ως ΒΚ 294, ενώ κατόπιν, δυνάμει του άρθρου 4 Ν 4407/1929, μεταβιβάσθηκε στο εναγόμενο ΤΕΘΑ. Αναφορικά με τους ισχυρισμούς του εναγόμενου λεκτέα τα ακόλουθα: Το επίδικο γεωτεμάχιο περιλαμβάνεται σε μείζονα έκταση που κατά τα χρόνια της Τουρκοκρατίας αποτελούσε το «Τσιφλίκι Λεμπέτ». Πιο συγκεκριμένα το έτος 1906 στα πρακτικά του Οθωμανικού Κτηματολογίου με αρ. 553 έως 591 και 628 έως 631 εμφανίζεται το όνομα Τσιφλίκι Λεμπέτ ως τόπος όπου βρίσκονταν οι ιδιοκτησίες της Εμινέ Χανούμ κόρης Σαϊντ Εφέντη, Νουμάν Αγά και Ιζέτ Εφέντη (συγκληρονόμοι του Σαϊντ Εφέντη) καθώς και του Χουσεϊν Αγά. Τόσο στις προαναφερόμενες εγγραφές του Οθωμανικού Κτηματολογίου όσο και στο με αριθμό 11628/1922 πωλητήριο συμβόλαιο του τότε συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Γ. Παπασταθόπουλου, όπου συμβαλλόμενα μέρη είναι οι κληρονόμοι της Εμινέ Χανούμ και ο Γ. Μπότσκαρα, εμφανίζεται ότι το Τσιφλίκι Λεμπέτ συνορεύει γύρωθεν με τις κτηματικές περιφέρειες των χωριών Καραισίν (Πολίχνη), Λαιλατζίκ (Φίλυρο), Λαϊνά, Αιβάτι (Λητή), Ακ Μπουνάρ (Ασπρόβρυση) και Νταούτ Μπαλί (Παλαιόκαστρο – Ωραιόκαστρο). Περαιτέρω δυνάμει της με αρ. Φ. 914.2/15/16/4613/Σ.722/21-08-2006 Κοινής Απόφασης των Υπουργών Εθνικής Άμυνας και Οικονομίας και Οικονομικών συστήθηκε μία επιτροπή αποτελούμενη από

Τ. Χατζ

Τ. Χατζ

υπαλλήλους της Κτηματικής Υπηρεσίας Θεσσαλονίκης και από στρατιωτικούς υπηρετούντες στο ΤΕΘΑ με αντικείμενο εργασιών την επίλυση του ιδιοκτησιακού καθεστώτος του στρατόπεδου Καρατάσου. Μέσα στα πλαίσια των εργασιών της και προκειμένου να αποφανθεί επί ζητημάτων τεχνικής φύσεως η ως άνω Επιτροπή διόρισε πραγματογνώμονα τον Δημήτριο Καρανταΐδη, αγρονόμο τοπογράφο – φωτοερμηνευτή υπάλληλο του Κέντρου Διαφύλαξης Αγιορείτικης Κληρονομίας, ο οποίος συνέταξε την από 21-06-2007 τεχνική έκθεση που προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι. Σύμφωνα με τον ως άνω πραγματογνώμονα, ο οποίος προέβη σε φωτοερμηνεία των φωτογραφιών του στρατοπέδου Καρατάσου κατά τα έτη 1916, 1917, 1945 και 1960 και στον συσχτισμό τοπογραφικών διαγραμμάτων που συντάχθηκαν την ίδια περίοδο, το έτος 1917 εντός της εκτάσεως του στρατοπέδου Καρατάσου υπήρχαν δύο ανεξάρτητα στρατόπεδα με εγκαταστάσεις από τους συμμάχους. Συγκεκριμένα, γίνεται αναφορά για 2 περιφραγμένες εκτάσεις (τμήμα 1 και τμήμα 2) που χαρακτηρίζονται ως «remont anglaise» δηλαδή μέρος όπου άλλαζαν τα άλογα με ξεκούραστα, ενώ η υπόλοιπη έκταση του μετέπειτα στρατοπέδου Καρατάσου δεν φέρει ίχνη χρήσης το έτος 1917 και έχει χαρακτήρα γεωργικής έκτασης. Σύμφωνα με το τελικό συμπέρασμα της προαναφερόμενης τεχνικής έκθεσης από το έτος 1917 μέχρι το

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η
ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Πχ

έτος 1938 σε κανένα στρατιωτικό χάρτη δεν χαρακτηρίζεται ο χώρος του στρατόπεδου Καρατάσου ως στρατόπεδο σε αντίθεση με το χώρο του στρατόπεδου Παύλου Μελά το οποίο ανέκαθεν αποτυπώνονταν ως στρατόπεδο. Σε χάρτη του έτους 1938 της Γεωγραφικής Υπηρεσίας Στρατού σημειώνονται το πρώτον στην έκταση του στρατοπέδου Καρατάσου στρατιωτικές εγκαταστάσεις και δη στη δυτική πλευρά του αναγράφεται «Στρατόπεδο Έφιππης Μοίρας Πυροβολικού» και στην ανατολική πλευρά του «Κέντρου Ιππωνιών». Εξάλλου, κατά τον ως άνω πραγματογνώμονα, η τοπογραφική αποτύπωση που έγινε το έτος 1925 από τον Υπολοχαγό Πυροβολικού Παπαιωάννου Γ. της Διεύθυνσης Μηχανικού Θεσσαλονίκης (εικόνα 5 της ανωτέρω τεχνικής έκθεσης), που προσκομίζει και επικαλείται το εναγόμενο, αφορούσε «συγκρότημα στρατιωτικών ακινήτων πόλεως Θεσσαλονίκης» και είχε σκοπό την απλή καταγραφή των ακινήτων που εγκατέλειψαν οι σύμμαχοι, ενώ δεν γίνεται καμία αναφορά ότι πρόκειται για το Κέντρο Ιππωνιών. Στο σημείο αυτό πρέπει να επισημανθούν τα εξής : Πράγματι στη θέση όπου καταγράφηκε το ΑΚ 11978 ανταλλάξιμο κτήμα, καταγράφηκε και το ΒΚ 294 δημόσιο κτήμα με έκταση 734.800 στρέμματα ως περιελθόν στο Ελληνικό Δημόσιο εκ διαδοχής του Τουρκικού Δημοσίου. Ωστόσο, σύμφωνα με την από 11-03-1991 έκθεση του πολιτικού μηχανικού Νικόλαου Ιερόπουλου Προϊστάμενου του

Α

Α

Τεχνικού Τμήματος της Κτηματικής Υπηρεσίας Θεσσαλονίκης, όπως συμπληρώθηκε από την από 01-07-1991 έκθεση του ιδίου, η ανωτέρω εγγραφή δεν έγινε ύστερα από ουσιαστική έρευνα και με επαρκή στοιχεία ότι το επίδικο ήταν όντως περιουσία του Τουρκικού Δημοσίου ή έστω ότι ήταν ιδιωτική περιουσία επιταγμένη από τον Τουρκικό στρατό. Χαρακτηριστικά όπως αναφέρει στην έκθεσή του δεν υπάρχει αναφορά του έτους καταγραφής του κτήματος, ούτε κάποιο έγγραφο από το οποίο να προκύπτει το ιστορικό του. Άλλωστε, δεν προέκυψε ότι υφίσταται τίτλος επ' ονόματι του Τουρκικού Δημοσίου, όπως για παράδειγμα υπάρχει για τα Λατομεία Ευαγγελίστριας για τα οποία εκδόθηκε σχετικός τίτλος (βλ. σελ. 107 της έκθεσης της προαναφερόμενης Μικτής Επιτροπής). Αντιθέτως, από σχετική έρευνα που διενεργήθηκε στην Τοπογραφική Υπηρεσία της Διεύθυνσης Γεωργίας προέκυψε ότι το κτήμα Β.Κ.294 ταυτίζεται με το με αριθμό Α.Κ. 11978 ανταλλάξιμο κτήμα, αποτελεί το με αριθμό 359 τεμάχιο της οριστικής διανομής έτους 1931 της Πολίχνης Θεσσαλονίκης και έχει έκταση 689 στρέμματα. Εξαιτίας της εσφαλμένης καταχώρησης αυτού ως δημόσιο κτήμα, το αρμόδιο Κτηματικό Γραφείο προέβη κατά τα έτη 1929 και 1930 σε πράξεις διοίκησης για τη διαχείριση του εν λόγω κτήματος, όπως ήταν η σύναψη μισθώσεων υπέρ της τότε Αεροπορικής Άμυνας. Περαιτέρω τα έτη 1957 και 1963 το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας

ΟΔΗΓΗΘΗΚΕ
Η
ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ

(Γ.Ε.Σ.) ζήτησε από το Υπουργείο Οικονομικών την έκδοση απόφασης σχετικά με την κυριότητα του επιδίκου, αλλά το Υπουργείο Οικονομικών απάντησε ότι το επίδικο ανήκε στο Ελληνικό Δημόσιο ως περιελθόν παρά του Τουρκικού Δημοσίου και για το λόγο αυτό δεν χρήζει εκδόσεως απόφασης. Με βάση τα δεδομένα αυτά, το Γενικό Επιτελείο Στρατού (Γ.Ε.Σ.) υπέβαλε την υπ' αριθμ. πρωτ. Φ.40650/16/2/675250/Β.Σ.Τ.902/29-10-1957 αίτηση διεκδίκησής του προς το Γνωμοδοτικό Συμβούλιο Δημοσίων κτημάτων και Ανταλλάξιμης Περιουσίας (Γ.Σ.Δ.Κ. και Α.Π.), υποστηρίζοντας πως πρόκειται για δημόσιο κτήμα, που περιήλθε στην κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου ως διαδόχου του Οθωμανικού Δημοσίου και, ακολούθως, στην κυριότητα του αντιδίκου, δυνάμει του ν. 4407/1929. Ωστόσο, επί της παραπάνω αίτησης εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 22/Συν. 25/29- 06-1995 γνωμοδότηση του Γ.Σ.Δ.Κ. και Α.Π., η οποία έγινε αποδεκτή από τον Υπουργό Οικονομικών με την με αριθμό 1082597/5084/0010Γ/25-09-1995 απόφασή του, που την απέρριψε, με την αιτιολογία ότι η έκταση του Στρατοπέδου Καρατάσου δεν αποτελεί δημόσιο αλλά ανταλλάξιμο κτήμα, γεγονός που ήταν προπολεμικά γνωστό (δηλ. πριν την απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης) στις στρατιωτικές αρχές και ουδεμία σχέση έχει με τα ακίνητα εκείνα του Δημοσίου, τα οποία είχαν υπαχθεί στην Αεροπορική Άμυνα και στη συνέχεια

περιήλθαν στην κυριότητα του εναγόμενου, δυνάμει του ν. 4407/1929. Έκτοτε αποδείχθηκε ότι το εναγόμενο αναγνώρισε την κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου επί του επιδίκου με τις κάτωθι ενέργειές του: α) με το υπ' αριθμ. πρωτ. Φ.914.2/15/25/2799/28-06-1999 έγγραφό του προς το Γ.Ε.Σ. σχετικά με την μετατόπιση της περίφραξης του Στρατοπέδου Καρατάσου και την αποδέσμευση έκτασης εμβαδού 700,90 τ.μ. αναφέρει: «...το τμήμα αυτό εμπίπτει σε ευρύτερη έκταση εμβαδού 642.426 τ.μ. του στρατοπέδου η οποία ανήκει στο Ελληνικό Δημόσιο ως Ανταλλάξιμο Κτήμα (ΑΚ 11978), αρμοδιότητας ΔΑΠ 7 Θεσσαλονίκης. Παρακαλούμε μετά τα ανωτέρω όπως πριν από τη λήψη απόφασης για την αποδέσμευση τμήματος του ΑΚ 11978, ζητηθούν οι απόψεις της Κτηματικής Υπηρεσίας Θεσ/νίκης 7ο τμήμα ΔΑΠ β) με το υπ' αριθμ. πρωτ. Φ.914.2/15/16/3030/27-07-1999 έγγραφό του προς τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Θεσσαλονίκης - Τμήμα Πολεοδομικών Εφαρμογών, συστήνει, ενόψει της διόρθωσης της με αριθμό 23 Πράξης Εφαρμογής, που θίγει σημαντικό τμήμα του Στρατοπέδου Καρατάσου, ότι θα πρέπει να ενημερωθεί η Κτηματική Υπηρεσία Θεσσαλονίκης, «...καθ' όσον το θιγόμενο τμήμα του Στρατοπέδου ΚΑΡΑΤΑΣΙΟΥ εμπίπτει σε ευρύτερη έκταση του Ανταλλαξίμου Κτήματος με αριθμό ΑΚ 77978 αρμοδιότητας ΔΑΠ Θεσ/νίκης» γ) με το Φ.914.2/15/16/1875/18-04- 2000 έγγραφό του διαβίβασε στην

Κτηματική Υπηρεσία Θεσσαλονίκης σχετικά έγγραφα της με αριθμό 23 Πράξης Εφαρμογής, από την οποία θιγόταν τμήμα του Στρατοπέδου Καρατάσου, αναφέροντας ότι αυτό: «...εμπίπτει σε ευρύτερη έκταση του Ανταλλαξίμου Κτήματος με αριθμό 11978, αρμοδιότητας σας. Παρακαλούμε όπως προβείτε στις δέουσες ενέργειες για την αποζημίωση της Υπηρεσίας σας, σύμφωνα με τον συνημμένο Πίνακα Πράξης Εφαρμογής...». Απότοκος της ανωτέρω λανθασμένης καταγραφής και της εκ του λόγου αυτού σύγχυσης που προκλήθηκε σχετικά με το ιδιοκτησιακό καθεστώς του επίδικου υπήρξε η έκδοση της με αριθμό 5040/29-09-2000 απόφασης της Προϊσταμένης της Κτηματικής Υπηρεσίας Θεσσαλονίκης σύμφωνα με την οποία το με αριθμό ΒΚ 294 Δημόσιο Κτήμα διαγράφηκε από το Κτηματολόγιο της Υπηρεσίας, διότι αποτελούσε το με αριθμό ΑΚ 11978 ανταλλάξιμο κτήμα με βάση την με αριθμό 1082597/5084/0010Γ/25-09-1995 Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών κατόπιν εκδόσεως και της με αριθμό 3777/11-09-2000 απόφασης Επιτροπής Δημοσίων Κτημάτων. Παρόλα αυτά, το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας με την από 16-10-2003 αίτησή του ζήτησε την επανεξέταση των προϋποθέσεων, με τις οποίες το επίδικο χαρακτηρίστηκε ως ανταλλάξιμο κτήμα. Επ' αυτής εκδόθηκε η με αριθμό 22/Συν. 23/20-05-2004 γνωμοδότηση του Γ.Σ.Δ.Κ. και Α.Π., που έγινε αποδεκτή από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών με την αριθμ.

ΔΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η
ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Παυλ

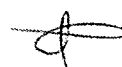
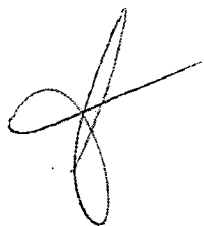
[Signature]

[Signature]

1073376/6708/0010Γ/23-09-2004 απόφασή του , με την οποία απορρίφθηκε ως απαράδεκτη, κατ' άρθρο 3 παρ. 4 του ν.δ/τος 3713/1957, αφού η σχετική διαφορά είχε λυθεί οριστικά με την έκδοση της προγενέστερης υπ' αριθμ. 1082597/5084/0010Γ/25-09-1995, απόφασης του Υπουργού Οικονομικών. Ακολούθως στις 22-12-2004 το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας υπέβαλε εκ νέου αίτηση αναθεώρησης κατά της προαναφερόμενης απόφασης του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, υποστηρίζοντας ότι το Στρατόπεδο Καρατάσου δεν αποτελεί ανταλλάξιμο κτήμα. Η αίτηση αυτή επίσης απορρίφθηκε ως απαράδεκτη, με την υπ' αριθμ. 1025326/1176/0010Γ/26-02-2008 απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, ύστερα από την σχετική με αριθμό 23/Συν. 3/25-10-2007 γνωμοδότηση του Γ.Σ.Δ.Κ. και Α.Π. Στο ίδιο συμπέρασμα κατέληξε και η προαναφερόμενη Μικτή Επιτροπή η οποία στην από 29-06-2007 έκθεσή της αναφέρει ότι από τη μελέτη όλων των στοιχείων που συγκεντρώθηκαν από τους σχετικούς φακέλους που τηρούνται τόσο από την Κτηματική Υπηρεσία όσο και από άλλες υπηρεσίες προέκυψε ότι «η έκταση του στρατοπέδου ΚΑΡΑΤΑΣΙΟΥ ορθώς θεωρείται ως ανήκουσα στην Ανταλλάξιμη Περιουσία και δεν υφίσταται ιδιοκτησιακό στοιχείο που να δικαιολογεί την παρουσία Τούρκικου Δημοσίου και την εξ' αυτού απορρέουσα διαχείριση της έκτασης αυτής ως ανήκουσας στην Αεροπορική Άμυνα και κατ' επέκταση στο

ΟΕΔΡΟΝΟΜΙΑ
Η
ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΑ
Τ/ΚΑ

Τ.Ε.Θ.Α.». Εξάλλου, στο πλαίσιο της δημιουργίας του Εθνικού Κτηματολογίου στον Δήμο Πολίχνης (νυν Δήμο Παύλου Μελά) το με Α.Κ. 11978 ανταλλάξιμο κτήμα δεν αποτυπώθηκε ως ένα ενιαίο ακίνητο αλλά χωρίστηκε σε 13 τμήματα, εκ των οποίων το μεγαλύτερο (επίδικο) καταχωρήθηκε στα κτηματολογικά βιβλία του Κτηματολογικού Γραφείου Νεάπολης με ΚΑΕΚ 19 101 23 01 041/0/0 και εμβαδόν 638.831 τ.μ. Δικαιούχος κυριότητας αυτού καταχωρήθηκε το εναγόμενο με τίτλους κτήσης τις υπ' αριθμ. Σ11061/27-1-1968 (Δ' 18) και Σ7242/5210/2-8-1968 (Δ' 149) Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Άμυνας και Οικονομικών, σύμφωνα με τις οποίες κηρύχθηκαν αναγκαστικές απαλλοτριώσεις εκτάσεων 350.080 τ.μ. και 236.800 τ.μ. αντίστοιχα προς κάλυψη των στρατιωτικών αναγκών επέκτασης του Στρατοπέδου Καρατάσου. Στο σημείο αυτό αξίζει να επισημανθεί ότι σύμφωνα με το με αρ. πρωτ. Εσωτ. 1099/τμήμα Γ/12-10-2017 έγγραφο του Τμήματος Γ Τεχνικής Υποστήριξης και Διαχείρισης της Περιφερειακής Διεύθυνσης Δημόσιας Περιουσίας Μακεδονίας Θράκης, που προσκομίζει και επικαλείται το ενάγον, διαπιστώθηκε ότι «κανένα τμήμα του γεωτεμαχίου με ΚΑΕΚ 19 101 23 01 041 δεν εμπίπτει στις απαλλοτριωμένες εκτάσεις των παραπάνω δύο αποφάσεων. Επιπλέον οι εν λόγω απαλλοτριωμένες εκτάσεις εντοπίζονται ανατολικά του επίδικου ΚΑΕΚ και συγκεκριμένα στα γεωτεμάχια

με ΚΑΕΚ 19 101 33 01 015 (ΤΕΘΑ), 19 101 33 01 014 (Ελ.Δημόσιο – Νοσοκομείο Παπαγεωργίου – ΒΚ 2650 και 2651), 19 101 33 01 010 (Ελ.Δημόσιο – Νοσοκομείο Παπαγεωργίου – ΒΚ 2650 και 2651) και σε τμήματα των ΚΑΕΚ 19 101 23 01 034 (άγνωστος) 19 101 ΕΚ 33 001 (Ελ. Δημόσιο – απαλλοτρίωση περιφερειακής οδού)». Ενόψει όλων των ανωτέρω αποδείχθηκε ότι το επίδικο ακίνητο αποτελούσε έκταση εξουσιαζόμενη από μουσουλμάνους υπηκόους η οποία περιήλθε στην κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου κατά το έτος 1923 οπότε και έλαβε χώρα η ανταλλαγή των ελληνοτουρκικών πληθυσμών. Αντιθέτως από κανένα προσκομιζόμενο εκ μέρους του εναγόμενου Ν.Π.Δ.Δ. αποδεικτικό μέσο δεν προέκυψε ότι περιήλθε στην κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου εκ διαδοχής από το Οθωμανικό Δημόσιο απορριπτομένων ως ουσία αβάσιμων των ισχυρισμών του.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω η αγωγή, πρέπει να γίνει δεκτή ως και κατ' ουσίαν βάσιμη και α) να αναγνωριστεί το δικαίωμα αποκλειστικής κυριότητας του ενάγοντος Ελληνικού Δημοσίου επί του επιδίκου β) να διαταχθεί η διόρθωσή της ανωτέρω ανακριβούς πρώτης εγγραφής στα κτηματολογικά βιβλία του Κτηματολογικού Γραφείου Νεάπολης, ώστε στο κτηματολογικό φύλλο με ΚΑΕΚ 19 101 23 01 041/0/0 να αναγραφεί το Ελληνικό Δημόσιο αποκλειστικός κύριος με τίτλο κτήσης την από 30-01-1923 Σύμβαση της Λωζάννης περί ανταλλαγής των

Ελληνοτουρκικών πληθυσμών, κυρωθείσας με το από 25-08-1923 ν.δ. (Α' 238), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό. Τέλος τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος πρέπει να επιβληθούν σε βάρος του εναγομένου, λόγω της ήττας του στην παρούσα δίκη, κατόπιν υποβολής σχετικού αιτήματος (άρθρα 176 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ) μειωμένα όμως σύμφωνα με το αρθρ. 22 παρ. 1 του Ν. 3693/1957, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο διατακτικό.

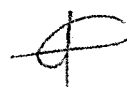
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ την με αριθμό κατάθεσης 3012/2515/17-02-2020 αγωγή αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι κατά το χρόνο έναρξης του Κτηματολογίου στον Δήμο Πολίχνης Νομού Θεσσαλονίκης, ήτοι στις 22-01-2015, το Ελληνικό Δημόσιο ήταν αποκλειστικός κύριος ενός γεωτεμαχίου εμβαδού 638.831 τ.μ., όπως αυτό εμφανίζεται στο από 21-01-2020 τοπογραφικό διάγραμμα που έχει συνταχθεί σύμφωνα με το Ε.Γ.Σ.Α. 1987 από την τοπογράφο μηχανικό Παρθένα Μοσχίδου, τον τοπογράφο ΤΕ/Α Κωνσταντίνο Κελεσίδη και την μηχανικό έργων υποδομής Τ.Ε. Μαρία Μαυρίδου, θεωρημένο από τον πολιτικό μηχανικό Θεολ. Αριστ. Τασούλα Προϊστάμενο Διεύθυνσης της Κτηματικής Υπηρεσίας

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η
ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ
Ταχας

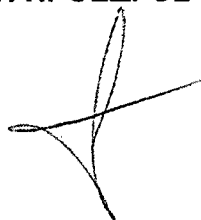
Θεσσαλονίκης, υπό στοιχεία 2 -3- 4-21- 258- 257- 256- 255-
254- 253- 252- 48- 49- 50- 51- 52- 53- 251- 250- 249- 248- 247-
246- 245- 244'- 244- 243- 242- 241- 240- 239- 238- 237- 236- 235-
234- 233- 232- 231- 230- 229- 228- 227- 226- 225- 224- 223- 222-
221- 220- 219- 218- 160- 161- 162- 163- 217- 216- 215- 214- 213-
212- 211- 210- 209- 182- 183- 184- 185- 186- 187- 205- 204- 203-
202, το οποίο κείται στην Δημοτική Κοινότητα Πολίχνης του
Δήμου Παύλου Μελά του Νομού Θεσσαλονίκης και αποτελεί το
πρώην «Στρατόπεδο Καρατάσου», έχει δε καταχωρηθεί με ΚΑΕΚ
19 101 23 01 041/0/0 στο Κτηματολογικό Γραφείο Νεάπολης.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την διόρθωση της ανακριβούς πρώτης εγγραφής
στο Κτηματολογικό Γραφείο Νεάπολης, ώστε στο κτηματολογικό
φύλλο του ακινήτου με ΚΑΕΚ 19 101 23 01 041/0/0 να αναγραφεί
ως δικαιούχος πλήρους κυριότητας σε ποσοστό 100% το
Ελληνικό Δημόσιο με τίτλο κτήσης την από 30-01-1923 Σύμβαση
της Λωζάννης περί ανταλλαγής των Ελληνοτουρκικών
πληθυσμών, κυρωθείσας με το από 25-08-1923 ν.δ. (Α' 238).

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ το εναγόμενο στην καταβολή της δικαστικής
δαπάνης του ενάγοντος, το ύψος της οποίας ορίζει στο ποσό των
διακοσίων ενενήντα (290) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε στις 9.12.2021.

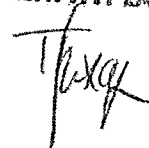
Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

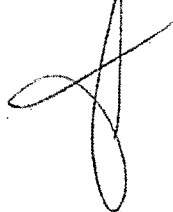

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η
ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ στη Θεσσαλονίκη σε έκτακτη δημόσια
συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 27.12.2021.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

